

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

16 травня 2023 року

Слідчий 2 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України молодший лейтенант юстиції Бугай Юлія Романівна, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені 24.02.2022 до Єдиного державного реєстру досудових розслідувань за № 22022000000000054, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 2, 36, 40, 42, 276-278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Кондратьєва Олександра Анатолійовича, 02.01.1991 року народження, уродженця с. Верх-Чуманка, громадянина Російської Федерації, зареєстрованого за адресою: Російська Федерація, Республіка Бурятія, м. Кяхта, вул. Рукавишнікова, буд. 161, заступника командира батальйону – начальника штабу 37 окремої мотострілецької бригади 36 загальновійськової армії Східного військового округу Збройних Сил Російської Федерації (військова частина 69647, Російська Федерація, Республіка Бурятія, м. Кяхта), майора

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого:

- **ч. 1 ст. 438 КК України**, тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням та вчиненні інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також відданні наказу про вчинення таких дій.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Кондратьєв О.А.:

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до складу РФ.

Одночасно з цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і до нині.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими РФ з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (зокрема окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ) та ін.»).

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Відповідно до вимог частин 1 та 2 статті 2 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі – Конвенції), ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03 липня 1954 року, ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни.

Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно ч. 1 ст. 4 Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до частин 1-3 статті 6 Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2 цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Згідно положень статті 3 Конвенції, сторони домовилися, що з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто *hors de combat* унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поводяться

гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб:

- a) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури;
- b) захоплення заручників;
- c) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження;
- d) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні.

Згідно положень статті 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу та повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно та захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, та від образ.

Жінки потребують особливого захисту від будь-якого зазіхання на їхню честь, в тому числі будь-яку форму посягання на їхню моральність.

Відповідно до статті 32 Конвенції Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Стаття 33 Конвенції наголошує, що жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються. Пограбування забороняються.

Відповідно до положень частини 2 статті 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі.

Разом з цим, статтею 1 Протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950, ратифікованого Законом України «Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Першого протоколу та протоколів № 2, 4, 7 та 11 до Конвенції» від 17.07.1997 визначено, що кожна фізична особа має право мирно володіти своїм

майном, ніхто не може бути позбавлений своєї власності, інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права.

Стаття 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950 передбачає, що нікого не може бути піддано катуванню або нелюдському чи такому, що принижує гідність, поводженню або покаранню.

Згідно положень статей 146, 147 Конвенції, Сторони зобов'язуються надати чинності будь-якому закону, необхідному для надання дієвих карних санкцій для осіб, які вчиняють або наказують іншим учинити будь-яке серйозне порушення цієї Конвенції, зокрема дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції, в тому числі нелюдське поводження, привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Відповідно до положень підпункту «g» ст. 23 Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, яке є додатком до IV Гаазької конвенції про закони і звичаї війни на суходолі (далі – Положення), крім заборон, передбачених спеціальними конвенціями, особливо забороняється знищувати або захоплювати власність ворога, крім випадків, коли таке знищення або захоплення настійно вимагається військовою необхідністю.

Згідно зі статей 46 та 47 цього Положення, приватна власність повинна поважатися; приватна власність не підлягає конфіскації; мародерство офіційно забороняється.

Статтею 53 вказаного Положення передбачено, що окупаційна армія може заволодіти лише грошима, фондами та цінними паперами, які виключно є власністю держави, складами зброї, транспортними засобами, виробничими запасами та загалом усією рухомою власністю держави, що може бути використана для військових дій.

Водночас встановлено, що до широкомасштабного збройного вторгнення на територію України, яке розпочато близько о 04.00 годині 24.02.2022 причетне заздалегідь створене російське військове угруповання «Схід» під керівництвом командувача Східного військового округу ЗС РФ генерал-полковника Чайка О.Ю. (обвинувальний акт відносно якого розглядається у суді), на яке згідно наперед розробленого плану покладалося здійснення збройного вторгнення на територію Київської області, а також подальше продовження ведення бойових дій проти Збройних Сил України, з метою захоплення і окупації усієї території Київської області і міста Києва.

Для виконання покладених на російське військове угруповання «Схід» завдань щодо збройного вторгнення на територію Київської області, захоплення і окупації її території і міста Києва, окрім з'єднань і військових частин Східного військового округу ЗС РФ, до складу вказаного угруповання політичним керівництвом і військовим командуванням РФ передані інші підрозділи Повітряно-десантних військ ЗС РФ, Сил спеціальних операцій Головного управління Генерального штабу ЗС РФ, Військово - морського флоту ЗС РФ, а також зведені підрозділи Федеральної служби військ Національної гвардії РФ.

Після здійснення широкомасштабного збройного вторгнення військовослужбовцями підрозділів ЗС РФ у складі російського угруповання «Схід» на територію Київської області і окупації окремих її територій, останні у період з 24.02.2022 та щонайменше по 31.03.2022 вели систематичні масовані бойові дії проти підрозділів Збройних Сил України, із застосуванням військової авіації, артилерійських та ракетних ударів, броньованої техніки та іншого озброєння.

Серед інших, до складу указанного російського угруповання «Схід» політичне керівництво і військове командування РФ залучило військовослужбовців 37 окремої мотострілецької бригади 36 загальновійськової армії Східного військового округу Збройних Сил Російської Федерації (далі - 37 ОМБр), військова частина 69647 з місцем постійної дислокації у м. Кяхта Республіки Бурятія Російської Федерації, у тому числі заступника командира батальйону указаної бригади – начальника штабу майора Кондратьєва Олександра Анатолійовича, з позивним «Кардан», разом з підпорядкованими йому військовослужбовцями у складі батальйону, особи яких на цей час досудовим слідством не встановлені.

При цьому, підпорядкований майору Кондратьєву О.А. батальйон 37 ОМБр і інші підрозділи ЗС РФ у складі батальйонно-тактичної групи, відповідно до загального замислу бойових дій військового командування російського угруповання «Схід», повинні були здійснювати наступальні дії на території Київської області в напрямку міста Києва, у тому числі у районі села Андріївка Бучанського району Київської області, а також контролювати захоплену територію і здійснювати спротив силам оборони України.

Виконуючи злочинні накази політичного і військового командування РФ, у тому числі командування російського військового угруповання «Схід» на зміну меж території і державного кордону України шляхом продовження ведення бойових дій проти підрозділів ЗС України на території Київської області, з метою окупації усієї території зазначеної області і міста Києва, діючи умисно, усвідомлюючи явну злочинність власних дій, розуміючи, що він посягає на суверенітет та територіальну цілісність України, майор Кондратьєв О.А., шляхом відання наказів невстановленим на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовцям ЗС РФ підпорядкованого йому батальйону 37 ОМБр, у взаємодії з іншими невстановленими на цей досудовим слідством підрозділами ЗС РФ, у складі батальйонно - тактичної групи, забезпечив у період з 27.02.2022 та щонайменше до 31.03.2022 окупацію села Андріївка Бучанського району Київської області.

Забезпечуючи в указаний період окупацію села Андріївка, в супереч волі проживаючого в ньому цивільного населення військовослужбовці ЗС РФ, у тому числі 37 ОМБр використовували у воєнних цілях їх житло та інше володіння у яких останні фактично проживали, а саме: на території указаних домоволодінь розміщували військову техніку і особовий склад, ставлячи у такий спосіб під загрозу життя і здоров'я мешканців указанного населеного пункту.

Так, у період з 27.02.2022 по 28.02.2022 всупереч волі власника житла і іншого володіння Черкасової В.В., розташованого по вул. О.А. Меля, буд. 112 у

с. Андріївка Бучанського району Київської області, яка на той час фактично зі своїми близькими родичам у ньому проживала, невстановлені військовослужбовці ЗС РФ, у тому числі 37 ОМБр незаконно проникли на територію указанного домоволодіння, де розмістили військову техніку та особовий склад військовослужбовців у кількості до 20 осіб.

Забезпечуючи у вищеописаний період окупацію села Андріївка Бучанського району Київської області майор Кондратьєва О.А. спільно з підлеглими йому військовослужбовцями, особи яких на цей час не встановлені, шляхом віддання наказів останнім, вчинив злочини пов'язані з жорстоким поведінням з цивільним населенням та вчинення інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, а саме щодо громадян України Черкасової О.В., Черкасова В.В. та Удода П.Л. за наступник обставин.

Так, 01.03.2022 близько 15.00 години майор Кондратьєв О.А. разом із військовослужбовцями підпорядкованого йому батальйону 37 ОМБр, особи яких на цей час слідством не встановлені, будучи озброєними, незаконно, всупереч волі Черкасової О.В. та Удода П.Л. проникли у їх житловий будинок, за адресою: Київська область, Бучанський район, с. Андріївка, вул. О.А. Меля, буд. 112, в якому останні на той час перебували та почали проводити обшук.

Під час вказаного обшуку, військовослужбовцями підпорядкованого Кондратьєву О.А. батальйону 37 ОМБр, особи яких на цей час слідством не встановлені, була знайдена колекція масо-габаритних макетів зброї, яка належить чоловікові Черкасової О.В. - Черкасову В.В., а також національна символіка Держави Україна.

Побачивши зазначені предмети та розуміючи що на території вказаного домоволодіння Черкасов В.В. відсутній, у Кондратьєва О.А. виникла підозра, що останній є учасником місцевої територіальної оборони, і в цей же час виник умисел на вчинення злочинів, пов'язаних з жорстоким поведінням з цивільним населенням, та інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, а саме щодо цивільних громадян України Черкасової О.В., Черкасова В.В. та Удода П.Л.

Реалізуючи злочинний умисел, направлений на жорстоке поведіння з цивільним населенням, грубо порушуючи вимоги ст. 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950 та ст. ст. 2, 3, 4, 6, 27, 32, 33 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, незаконно перебуваючи у житловому будинку по вул. О.А. Меля, буд. 112 у с. Андріївка Бучанського району Київської області, у якому знаходилися Удод П.Л. та Черкасова О.В., використовуючи як привід виявлення вищевказаних макетів зброї та не повідомлення останньою про це до початку обшуку, приблизно о 15.00 годині 01.03.2022 майор Кондратьєв А.О., усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, діючи умисно, схопив однією рукою Черкасову О.В., а іншою направив на неї зброю, після чого, з метою подавлення волі та спроможності до опору, психологічного знуцання та залякування присутніх у будинку потерпілих, зверхньо та в грубій формі

висловив погрози застосувати проти неї вогнепальну зброю, тобто погрози вбивством, які були сприйняті потерпілою як реальні.

Після цього, продовжуючи свій злочинний умисел, майор Кондратьєв А.О., застосовуючи фізичну силу для утримання Черкасової О.В. та направляючи в її сторону зброю, вивів потерпілу з указанного житлового будинку на подвір'я, де здійснив із автоматичної зброї чергу пострілів над її головою, імітуючи її розстріл з метою залякування Черкасової О.В. та Удада П.Л., таким чином вчинивши психологічне насильство та жорстоке поводження з цивільним населенням.

Одразу після цього, Кондратьєв А.О. повернувшись до будинку за вищевказаною адресою, реалізуючи раніше виниклий злочинний умисел на вчинення інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, грубо порушуючи вимоги ст.1 Протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950, ст. 33 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. ст. 23, 46, 47, 53 Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, достовірно розуміючи, що він є учасником збройного конфлікту, а саме, що він діє в умовах агресії РФ проти України, використовуючи обставини та умови збройного конфлікту, будучи озброєним, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки, бажаючи їх настання, видав наказ невстановленим на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовцям ЗС РФ підпорядкованого йому батальйону 37 ОМБр на заволодіння майном цивільних осіб, які перебувають під захистом Конвенцій, що не пов'язано з воєнною необхідністю, а саме майном потерпілих Черкасової О.В. та Черкасова В.В.

Виконуючи злочинний наказ майора Кондратьєва О.А., підлеглі останньому невстановлені військовослужбовці 37 ОМБр у період приблизно з 15.00 годин 01.03.2022 до 04.00 годин 02.03.2022 без воєнної необхідності заволоділи майном, яке знаходилося у будинку, а саме: телевізор Philips, який знаходився у вітальні на тумбі, п'ять ноутбуків Lenovo, два телефони Redmi Xiaomi, фотоапарат цифровий Canon та плівковий фотоапарат Canon, чотири об'єктиви та сумки до вказаних фотоапаратів, колекція деактивованої колекційної зброї часів Другої світової війни і періоду радянської влади, приблизно 35 одиниць, яка розміщувалась на стіні у спальній кімнаті, документи на офіційно зареєстровану зброю: ТОЗ 78 нарізний, калібр 5.6 та вінчестер 1300 та нагорода від Генштабу ЗСУ за волонтерську допомогу. Крім цього з території домоволодіння були викрадені дизель електрогенератор фірми «НАТС», бензиновий електрогенератор фірми «Honda», господарські інструменти та електроінструменти. Вартість викраденого майна становить 414 965,44 гривень. Крім цього, в указаному житлі Черкасової О.В. та Черкасова В.В. за вищеописаних обставин зазначені військовослужбовці ЗС РФ заволоділи грошовими коштами у сумі 50 000 доларів, 43 000 євро та 150 000 гривень.

Внаслідок вищевказаних злочинних дій майора Кондратьєва О.А. та невстановлених на цей час досудовим розслідуванням підлеглих йому військовослужбовців 37 ОМБр (військова частина №69647, місце дислокації:

м. Кяхта, Республіка Бурятія, РФ), цивільні особи Черкасова О.В. та Удод П.Л., які перебувають під захистом вищевказаних Конвенцій, зазнали жорстокого поводження, психологічного знущання та залякування можливим вбивством і, як наслідок, сильних психологічних страждань, а також завдано матеріальну шкоду потерпілим Черкасовій О.В. та Черкасову В.В.

Таким чином, Кондратьєв Олександр Анатолійович підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, тобто жорстокому поводженні з цивільним населенням, а також у відданні наказу про вчинення інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий 2 відділу

3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
молодший лейтенант юстиції

Юлія БУГАЙ

«П О Г О Д Ж Е Н О»

Прокурор другого відділу
процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора

Дмитро ПОНОМАРЬОВ

« 16 » травня 2023 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
  - 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
  - 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
  - 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
  - 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
  - 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
  - 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
  - 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
  - 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
  - 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
  - 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
  - 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
  - 13) заявляти відводи;
  - 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
  - 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
  - 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
  - 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;
  - 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.
- Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ /
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ /
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Захисник: _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:

Слідчий 2 відділу

З управління досудового розслідування

Головного слідчого управління СБ України

молодший лейтенант юстиції

Юлія БУГАЙ

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ

Главное следственное управление

ул. Владимирская, 33, м. Киев, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: 00034074 код ЄГРПОУ san@ssu.gov.ua

УВЕДОМЛЕНИЕ о подозрении

г. Киев

16 мая 2023 года

Следователь 2 отдела 3 управления досудебного расследования Главного следственного управления Службы безопасности Украины младший лейтенант юстиции Бугай Юлия Романовна, рассмотрев материалы досудебного расследования, сведения о котором внесены 24.02.2022 в Единый государственный реестр досудебных расследований за № 22022000000000054, и установив наличие достаточных доказательств подозрения лица в совершении уголовного правонарушения, в соответствии со ст. ст. 2, 36, 40, 42, 276-278 УПК Украины,-

УВЕДОМИЛ:

Кондратьева Александра Анатольевича,
02.01.1991 года рождения, уроженца
с. Верх-Чуманка, гражданина Российской Федерации,
зарегистрированного по адресу: Российская Федерация,
Республика Бурятия, г. Кяхта, ул. Рукавишникова, дом.
161, заместителя командира батальона – начальника
штаба 37 отдельной мотострелковой бригады 36
общевойсковой армии Восточного военного округа
Вооруженных Сил Российской Федерации (военная
часть 69647, Российская Федерация, Республика
Бурятия, г. Кяхта), майора,

о подозрении в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного:

– **ч. 1 ст. 438 УК Украины**, то есть в жестоком обращении с гражданским населением и совершении других нарушений законов и обычаев войны, которые предусмотрены международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, а также отдаче приказа на совершение таких действий.

Фактические обстоятельства уголовных правонарушений, в совершении которых подозревается Кондратьев А.А.

С 19 февраля 2014 г. представителями Российской Федерации (далее – РФ) начато вооруженное вторжение вооруженных сил РФ (далее – ВС РФ), скрытое

утверждением руководителей РФ о перемещении военных подразделений в рамках обычной ротации сил Черноморского флота, которые во взаимодействии с военнослужащими Черноморского флота РФ и другими подразделениями ВС РФ осуществили блокировку и захват административных зданий и ключевых объектов военной и гражданской инфраструктуры Украины, обеспечили военную оккупацию территории Автономной Республики Крым и Севастополя. 18 марта 2014 года РФ объявила об официальном включении Крыма в состав РФ.

Одновременно с этим, в течение марта и начале апреля 2014 года под непосредственным руководством и контролем представителей власти и ВС РФ представители иррегулярных незаконных вооруженных формирований, вооруженных банд и групп наемников, созданных, подчиненных, управляемых и финансируемых РФ, взяли под контроль здания, в которых находились органы местной власти и местные органы власти Украины, военные объекты Украины в отдельных районах Донецкой и Луганской областей Украины. 07 апреля 2014 года в г. Донецке создана террористическая организация «Донецкая народная республика» (далее по тексту – «ДНР»), а 27 апреля 2014 года в г. Луганске – террористическая организация «Луганская народная республика» (далее по тексту – «ЛНР»), в составе которых образованы незаконные вооруженные формирования, которые функционируют и по сей день.

В результате военных действий в период с мая по август 2015 года силы обороны Украины освободили часть ранее оккупированных территорий Донецкой и Луганской областей.

Дата начала временной оккупации РФ отдельных территорий Украины есть 19 февраля 2014 года. Автономная Республика Крым и город Севастополь являются временно оккупированными РФ с 20 февраля 2014 года. Отдельные территории Украины, входящие в состав Донецкой и Луганской областей, оккупированы РФ (в том числе оккупационной администрацией РФ) начиная с 7 апреля 2014 года, в соответствии с ч. 2 ст. 1 Закона Украины «Об обеспечении прав и свобод граждан и правовом режиме на временно оккупированной территории Украины» от 15.04.2014 № 1207-VII.

В дальнейшем, 24 февраля 2022 года, президент РФ объявил начало так называемой «специальной военной операции». После этого около четырех часов утра того же дня ВС РФ, другие вооруженные формирования РФ и подконтрольные им группировки иррегулярных незаконных вооруженных формирований начали широкомасштабное военное вторжение на территорию Украины, войдя со стороны РФ, Республики Беларусь и временно оккупированной территории Украины, что сопровождалось нанесением ракетно-артиллерийских ударов и бомбардировок авиацией объектов на всей территории Украины.

С того момента силы обороны Украины осуществляют вооруженный отпор вдоль всей линии фронта.

Факт широкомасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины 24.02.2022 не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности, резолюцией Генеральной ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п.п. 1, 3 Заключения

300 (2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», п.п. 17, 18 Приказа от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинения в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказании за него (Украина против РФ) и др.»).

Согласно ст. 2 общей для Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 года, эти конвенции, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяются ко всем случаям объявленной войны или любому другому вооруженному конфликту, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны, в том числе ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не сталкивается с вооруженным сопротивлением.

Таким образом, с 19 февраля 2014 года по настоящее время продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией РФ против Украины, оккупацией части территории Украины, что указывает на распространение действия на территории Украины законов и обычаев войны (норм международного гуманитарного права).

Согласно требованиям частей 1 и 2 статьи 2 Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 (далее – Конвенции), ратифицированной Указом Президиума Верховного Совета Украинской ССР «О ратификации Женевских конвенций от 12 августа 1949 о защите жертв войны» от 03 июля 1954 года, эта Конвенция применяется ко всем случаям объявленной войны или любому другому вооруженному конфликту, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны.

Конвенция также применяется ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не подвергается никакому вооруженному сопротивлению.

Согласно ч. 1 ст. 4 Конвенции, лицами, находящимися под защитой этой Конвенции, являются те, кто в любой момент и при любых обстоятельствах оказывается, в случае конфликта или оккупации, под властью стороны конфликта или оккупационного государства, гражданами которых они не являются.

В соответствии с частью 1-3 статьи 6 Конвенции, она должна применяться с самого начала любого конфликта или оккупации, указанных в статье 2 этой Конвенции. На территории сторон конфликта применение Конвенции прекращается после всеобщего прекращения боевых действий. На оккупированной территории применение настоящей Конвенции прекращается год спустя после общего прекращения военных действий.

Согласно положениям статьи 3 Конвенции, стороны договорились, что с лицами, которые непосредственно не принимают участия в военных действиях, включая тех лиц из состава вооруженных сил, которые сложили оружие, а также

тех, которые перестали принимать участие в военных действиях вследствие болезни (*hors de combat*), ранения, задержания или по любой другой причине, должны при всех обстоятельствах пользоваться гуманным обращением без всякой дискриминации по причинам расы, цвета кожи, религии или веры, пола, происхождения или имущественного положения или любых других аналогичных критериев.

С этой целью запрещаются и всегда и всюду будут запрещаться следующие действия в отношении вышеуказанных лиц:

а) посягательство на жизнь и физическую неприкосновенность, в частности всякие виды убийства, увечья, жестокое обращение, пытки и истязания,

б) взятие заложников,

с) посягательство на человеческое достоинство, в частности оскорбительное и унижающее обращение,

д) осуждение и применение наказания без предварительного судебного решения, вынесенного надлежащим образом учрежденным судом, при наличии судебных гарантий, признанных необходимыми цивилизованными нациями.

Согласно положениям статьи 27 Конвенции лица, находящиеся под защитой, имеют право в любых обстоятельствах на уважение к их личности и чести. К ним всегда следует относиться гуманно и защищать их, в частности, от любого акта насилия или запугивания и от обид.

Женщины нуждаются в особой защите от любого посягательства на их честь, в том числе любую форму посягательства на их нравственность.

В соответствии со статьей 32 Конвенции Высокие Договаривающиеся Стороны специально дают согласие на то, что им запрещается применение каких-либо мер, которые могут причинить физические страдания или привести к уничтожению лиц, находящихся под защитой, находящихся под их властью. Этот запрет распространяется не только на убийства, пытки, телесные наказания, увечья и медицинские или научные опыты, которые не вызваны потребностью лечения находящегося под защитой лица, но и на любое другое грубое обращение со стороны как гражданских, так и военных властей.

Статья 33 Конвенции подчеркивает, что ни одно лицо, находящееся под защитой, не может быть наказано за правонарушение, которое оно не совершило лично. Коллективные наказания, как и любые запугивания или террор, запрещаются. Ограбления запрещаются.

В соответствии с положениями части 2 статьи 75 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12.08.1949, касающейся защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 08.06.1977, запрещены и будут оставаться запрещенными в любое время и в любом месте такие действия, независимо от того, совершаются ли они представителями гражданских или военных органов: а) насилие над жизнью, здоровьем и физическим и психическим состоянием лиц, в частности: а.2) пытки всех видов - физические или психические; б) издевательство над человеческим достоинством, в частности унижающее и оскорбительное обращение,

принуждение к проституции или непристойное посягательство в любой его форме.

Вместе с этим, статьей 1 Протокола к Конвенции о защите прав человека и основных свобод от 04.11.1950, ратифицированного Законом Украины «О ратификации Конвенции о защите прав человека и основных свобод 1950 года, Первого протокола и протоколов № 2, 4, 7 и 11 Конвенции» от 17.07.1997 определено, что каждое физическое лицо имеет право мирно владеть своим имуществом, никто не может быть лишен своей собственности, иначе как в интересах общества и на условиях, предусмотренных законом и общими принципами международного права.

Статья 3 Конвенции о защите прав человека и основополагающих свобод от 04.11.1950 предусматривает, что никто не может быть подвергнут пыткам или бесчеловечному или унижающему достоинство обращению или наказанию.

Согласно положениям статей 146, 147 Конвенции, Стороны обязуются ввести в действие любой закон, необходимый для предоставления действенных уголовных санкций для лиц, которые совершат или приказывают другим совершить какое-либо серьезное нарушение настоящей Конвенции, в частности действия, если они совершены против лиц или собственности, находящихся под защитой настоящей Конвенции, в том числе бесчеловечное обращение, присвоение собственности, не оправданное военной необходимостью и осуществляемое незаконным образом и бесцельно.

Согласно положениям подпункта «g» ст. 23 Положения о законах и обычаях войны на суше от 18.10.1907, которое является приложением к IV Гаагской конвенции о законах и обычаях войны на суше (далее – Положения), кроме запретов, предусмотренных специальными конвенциями, особенно запрещается уничтожать или захватывать собственность врага кроме случаев, когда такое уничтожение или захват настоятельно требуется военной необходимостью.

Согласно статьям 46 и 47 настоящего Положения, частная собственность должна уважаться; частная собственность не подлежит конфискации; мародерство официально запрещается.

Статьей 53 указанного Положения предусмотрено, что оккупационная армия может завладеть только деньгами, фондами и ценными бумагами, которые исключительно являются собственностью государства, складами оружия, транспортными средствами, производственными запасами и в целом всей движимой собственностью государства, которое может быть использовано для военных действий.

В то же время установлено, что к широкомасштабному вооруженному вторжению на территорию Украины, которое начато около 04.00 часов 24.02.2022 причастна заранее созданная российская военная группировка «Восток» под руководством командующего Восточного военного округа ВС РФ генерал-полковника Чайка О.Ю. (обвинительный акт в отношении которого рассматривается в суде), на которое согласно заранее разработанному плану возлагалось осуществление вооруженного вторжения на территорию Киевской области, а также дальнейшее продолжение ведения боевых действий против

Вооруженных Сил Украины с целью захвата и оккупации всей территории Киевской области и города Киева.

Для выполнения возложенных на российскую военную группировку «Восток» задач по вооруженному вторжению на территорию Киевской области, захвату и оккупации ее территории и города Киева, кроме соединений и воинских частей Восточного военного округа ВС РФ, в состав указанной группировки политическим руководством и военным командованием РФ переданы другие подразделения Воздушно-десантных войск ВС РФ, Сил специальных операций Главного управления Генерального штаба ВС РФ, Военно-морского флота ВС РФ, а также сводные подразделения Федеральной службы войск Национальной гвардии РФ.

После осуществления широкомасштабного вооруженного вторжения военнослужащими подразделений ВС РФ в составе российской группировки «Восток» на территорию Киевской области и оккупации отдельных ее территорий, последние в период с 24.02.2022 и по меньшей мере по 31.03.2022 вели систематические массированные боевые действия с применением военной авиации, артиллерийских и ракетных ударов, бронированной техники и других вооружений.

Среди других, в состав указанной российской группировки «Восток» политическое руководство и военное командование РФ привлекло военнослужащих 37 отдельной мотострелковой бригады 36 общевойсковой армии Восточного военного округа Вооруженных Сил Российской Федерации (далее – 37 ОМБр), воинская часть 69647 с местом постоянной дислокации в г. Кяхта Республики Бурятия Российской Федерации, в том числе заместителя командира батальона указанной бригады – начальника штаба майора Кондратьева Александра Анатольевича, с позывным «Кардан», вместе с подчиненными ему военнослужащими в составе батальона, лица которых в настоящее время досудебным следствием не установлены.

При этом, находящийся в подчинении майора Кондратьева А.А. батальон 37 ОМБр и другие подразделения ВС РФ в составе батальонно-тактической группы, согласно общему замыслу боевых действий военного командования российской группировки «Восток», должны были совершать наступательные действия на территории Киевской области в направлении города Киева, в том числе в районе села Андреевка Бучанского района Киевской области, а также контролировать захваченную территорию и сопротивляться силам обороны Украины.

Выполняя преступные приказы политического и военного командования РФ, в том числе командование российской военной группировки «Восток» на изменение границ территории и государственной границы Украины путем продолжения ведения боевых действий против подразделений ВС Украины на территории Киевской области с целью оккупации всей территории указанной области и города Киева, действуя умышленно, осознавая явную преступность собственных действий, понимая, что он посягает на суверенитет и территориальную целостность Украины, майор Кондратьев А.А., путем отдачи приказов неустановленным к настоящему времени досудебным расследованием

военнослужащим ВС РФ подчиненного ему батальона 37 ОМБр, взаимодействуя с другими на это время неустановленными досудебным следствием подразделениями ВС РФ, в составе батальонно - тактической группы, обеспечил в период с 27.02.2022 и по меньшей мере до 31.03.2022 оккупацию села Андреевка Бучанского района Киевской области.

Обеспечивая в указанный период оккупацию села Андреевка, вопреки воле проживающего в нем гражданского населения военнослужащие ВС РФ, в том числе 37 ОМБр использовали в военных целях их жилье и другое владение, в которых последние фактически проживали, а именно: на территории указанных домовладений размещали военную технику и личный состав, угрожая тем самым жизни и здоровью жителей указанного населенного пункта.

Так, в период с 27.02.2022 по 28.02.2022 вопреки воле собственника жилья и другого владения Черкасовой В.В., расположенного по ул. О.А. Меля, дом. 112 в с. Андреевка Бучанского района Киевской области, которая в то время фактически со своими близкими родственниками в нем проживала, неустановленные военнослужащие ВС РФ, в том числе 37 ОМБр незаконно проникли на территорию указанного домовладения, где разместили военную технику и личный состав военнослужащих в количестве до 20 человек.

Обеспечивая в вышеописанный период оккупацию села Андреевка Бучанского района Киевской области, майор Кондратьева А.А. совместно с подчиненными ему военнослужащими лица которых в настоящее время не установлены, путем отдачи приказов последним, совершил преступления, связанные с жестоким обращением с гражданским населением и совершение других нарушений законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, а именно в отношении граждан Украины Черкасовой А.В., Черкасова В.В. и Удода П.Л. при следующих обстоятельствах.

Так, 01.03.2022 около 15.00 часов майор Кондратьев А.А. вместе с военнослужащими подчиненного ему батальона 37 ОМБр, лица которых в настоящее время следствием не установлены, вооруженные, незаконно, вопреки воле Черкасовой А.В. и Удода П.Л. проникли в их жилой дом по адресу: Киевская область, Бучанский район, с. Андреевка, ул. О.А. Меля, дом. 112, в котором последние в то время находились и начали проводить обыск.

В ходе указанного обыска, военнослужащими подчиненного Кондратьеву А.А. батальона 37 ОМБр, лица которых в настоящее время следствием не установлены, была найдена коллекция массо-габаритных макетов оружия, принадлежащая мужу Черкасовой А.В. – Черкасову В.В., а также национальная символика Государства Украина.

Увидев указанные предметы и понимая, что на территории указанного домовладения Черкасов В.В. отсутствует, у Кондратьева О.А. возникло подозрение, что последний является участником местной территориальной обороны, и в это же время возник умысел на совершение преступлений, связанных с жестоким обращением с гражданским населением, и других нарушений законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, а именно в отношении гражданских граждан Украина Черкасовой А.В., Черкасова В.В. и Удода П.Л.

Реализуя преступный умысел, направленный на жестокое обращение с гражданским населением, грубо нарушая требования ст. 3 Конвенции о защите прав человека и основных свобод от 04.11.1950 и ст. ст. 2, 3, 4, 6, 27, 32, 33 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949, незаконно находясь в жилом доме по ул. О.А. Меля, дом. 112 в с. Андреевка Бучанского района Киевской области, в котором находились Удод П.Л. и Черкасова А.В., используя в качестве повода выявление вышеуказанных макетов оружия и не сообщив об этом до начала обыска, примерно в 15.00 часов 01.03.2022 майор Кондратьев А.А., осознавая общественно опасный характер своего деяния, предвидя его общественно опасные последствия, желая их наступления, действуя умышленно, схватил одной рукой Черкасову А.В., а другой направил на нее оружие, после чего, с целью подавления воли и сопротивления, психологического издевательства и запугивания присутствующих в доме потерпевших, свысока и в грубой форме выразил угрозу применить против нее огнестрельное оружие, то есть угрозы убийством, которые были восприняты потерпевшей как реальные.

После этого, продолжая свой преступный умысел, майор Кондратьев А.А., применяя физическую силу для удержания Черкасовой А.В. и направляя в ее сторону оружие, вывел потерпевшую из указанного жилого дома во двор, где произвел из автоматического оружия очередь выстрелов над ее головой, имитируя ее расстрел с целью запугивания Черкасовой А.В. и Удоды П.Л., таким образом совершив психологическое насилие и жестокое обращение с гражданским населением.

Сразу после этого, Кондратьев А.А. вернувшись в дом по вышеуказанному адресу, реализуя ранее возникший преступный умысел на совершение других нарушений законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, грубо нарушая требования ст. 1 Протокола к Конвенции о защите прав человека и основных свобод от 04.11.1950, ст. 33 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949, ст. ст. 23, 46, 47, 53 Положения о законах и обычаях войны на суше от 18.10.1907, достоверно понимая, что он является участником вооруженного конфликта, а именно, что он действует в условиях агрессии РФ против Украины, используя обстоятельства и условия вооруженного конфликта, будучи вооруженным, действуя умышленно, осознавая общественно опасный характер своего деяния, предвидя его общественно опасные последствия, желая их наступления, отдал приказ неустановленным на это время досудебным расследованием военнослужащим ВС РФ находящегося в его подчинении батальона 37 ОМБр на завладение имуществом гражданских лиц, находящихся под защитой Конвенций, что не связано с военной необходимостью, а именно имуществом потерпевших Черкасовой А.В. и Черкасова В.В.

Выполняя преступный приказ майора Кондратьева А.А., подчиненные последнему неустановленные военнослужащие 37 ОМБр в период примерно с 15.00 часов 01.03.2022 до 04.00 часов 02.03.2022 без военной необходимости завладели имуществом, которое находилось в доме, а именно: телевизор Philips, который находился в гостиной на тумбе, пять ноутбуков Lenovo, два телефона

Redmi Xiaomi, фотоаппарат цифровой Canon и пленочный фотоаппарат Canon, четыре объектива и сумки к указанным фотоаппаратам, коллекция деактивированного коллекционного оружия времен Второй мировой войны и периода советской власти, примерно 35 единиц, которая размещалась на стене в спальном комнате, документы на официально зарегистрированное оружие: ТОЗ 78 нарезной, калибр 5.6 и винчестер 1300 и награда Генштаба ВСУ за волонтерскую помощь. Кроме этого, с территории домовладения были похищены дизельный электрогенератор фирмы «НАТС», бензиновый электрогенератор фирмы «Honda», хозяйственные инструменты и электроинструменты. Стоимость украденного имущества составляет 414 965,44 гривен. Кроме этого, в указанном жилище Черкасовой А.В. и Черкасова В.В. при вышеописанных обстоятельствах указанные военнослужащие ВС РФ завладели денежными средствами на сумму 50 000 долларов, 43 000 евро и 150 000 гривен.

В результате вышеуказанных преступных действий майора Кондратьева А.А. и неустановленных в настоящее время досудебным расследованием подчиненных ему военнослужащих 37 ОМБр (военная часть №69647, место дислокации: г. Кяхта, Республика Бурятия, РФ), гражданские лица Черкасова А.В. и Удод П.Л., находящихся под защитой вышеуказанных Конвенций, подверглись жестокому обращению, психологическим издевательствам, запугиванию возможным убийством и, как следствие, сильным психологическим страданиям, а также причинен материальный ущерб потерпевшим Черкасовой А.В. и Черкасову В.В.

Таким образом, Кондратьев Александр Анатольевич подозревается в нарушении законов и обычаев войны, то есть жестоком обращении с гражданским населением, а также в отдаче приказа на совершение других нарушений законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, то есть в совершении уголовного преступления, предусмотренного ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Следователь 2 отдела
3 управления досудебного расследования
Главного следственного управления СБ Украины
младший лейтенант юстиции

 Юлия БУГАЙ

«СОГЛАСОВАНО»
Прокурор второго отдела
управления процессуального руководства
и поддержания государственного обвинения
Департамента по борьбе с преступлениями,
совершенными в условиях вооруженного конфликта
Офиса Генерального прокурора
« 16 » мая 2023 года

 Дмитрий ПОНОМАРЕВ

Одновременно, в соответствии с требованиями ст.ст. 42, 277 УПК Украины разъяснено, что подозреваемый имеет право:

1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;

2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных настоящим Кодексом, а также получить их разъяснение;

3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - иметь свидание без ограничения их количества и продолжительности; участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действий; на отказ от защитника в хоть какой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных настоящим Кодексом и/или законом, регулирующим предоставление бесплатной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств на ее оплату;

4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;

5) давать пояснения, показания по поводу подозрения, в любой момент отказаться их давать;

6) требовать проверки обоснованности задержания;

7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания в соответствии с положениями статьи 213 настоящего Кодекса;

8) собирать и представлять следователю, прокурору, следователю судьи доказательства;

9) участвовать в проведении процессуальных действий;

10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;

11) применять с соблюдением требований настоящего Кодекса технические средства при совершении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну, касающихся интимной жизни лица, о чем выносится (постановляется) мотивированное постановление (определение);

12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности для себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;

13) заявлять отводы;

14) ознакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 настоящего Кодекса, и требовать открытия материалов согласно статьей 290 настоящего Кодекса;

15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;

16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следователя судьи в порядке, предусмотренном настоящим Кодексом;

17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение не подтвердилось;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и при необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Подозреваемый, который является иностранцем и содержится под стражей, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которое ему обязано обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый имеет и другие процессуальные права, предусмотренные настоящим кодексом.

Подозреваемому вручается памятник о его процессуальных правах и обязанностях одновременно с их уведомлением, лицом, осуществляющим такое уведомление.

Подозреваемый / _____ / _____
«__» часов «__» минут «__» _____ 2023 года

О подозрении мне сообщено, уведомление о подозрении вручено, права подозреваемого объявлены и разъяснены.

Подозреваемый / _____ / _____
«__» часов «__» минут «__» _____ 2023 года

Защитник:

_____

Переводчик:

_____

Письменное уведомление о подозрении вручил:

Следователь 2 отдела

3 управления досудебного расследования

Главного следственного управления СБ Украины

младший лейтенант юстиции

Юлия БУГАЙ